

Yozlaşan Avrupa “Ailesi”

Batı toplumlarında aile kavramı hızla çökmektedir. ABD ve AB’de boşanma oranları artarken evlilik dışı ilişkiler çoğalmakta, yeni doğan çocuk sayısı azalmaktadır; doğan her iki çocuktan biri ise evlilik dışı ilişkiden doğmaktadır. Bunun yanı sıra insanlar, çocuk sahibi olmak yerine kedi köpekleri “evlat” edinir gibi sahiplenmeye başlamıştır.

Aile yapısının çökmesi kısa sürede meydana gelen bir olay değildir ve tek bir nedeni de bulunmamaktadır. Bu çöküşün başlıca sebepleri arasında, bireysel özgürlük tanımı içerisine yerleştirilen ve hiçbir sınır tanımayan serbestlik anlayışı, dinden uzaklaşma, aile kavramının özündeki kutsallık ve ulviyetin yitirilmiş olması ve homoseksüelliğin normal olarak algılanması gelmektedir.

Günümüzde gençler evlenmekten ziyade nikâhsız beraber yaşamayı tercih etmektedir. Çoğu zaman evlilik, hamile kalındıktan sonra formalite icabı yapılan bir aktivite olarak meydana gelmektedir. Gençlerin evlilikten kaçmaları bir yana, evli çiftler arasındaki boşanma oranları da her geçen gün artmaktadır.

AB istatistik ofisi *Eurostat*’ın yayımlamış olduğu verilere göre, AB ülkelerinde 1964 yılında 3,3 milyon evlilik gerçekleşirken bu sayı 2014 yılında 2,1 milyona gerilemiştir. Aynı süre zarfında boşanan çiftlerin sayısı 330 binden 1 milyona yükselmiştir. Bu ise, 1960’lı yıllarda her 100 evlilikten 10’unun boşanma ile sonuçlanırken günümüzde 50’ye yakınının boşanma ile sonuçlandığını göstermektedir. Bu verilere paralel bir şekilde evlilik dışı doğan çocuk sayısında da artış gözlemlenmiştir. Şöyle ki, 1960’lı yıllarda AB ülkelerinde doğan her 100 çocuktan sadece 5’i evli olmayan anneler tarafından dünyaya getiriliyorken bu oran günümüzde %40’ın üzerine çıkmıştır. Bu oranın en yüksek olduğu Avrupa ülkeleri İzlanda, Bulgaristan ve Estonya’dır. Avrupa’da evlilik dışı çocuk oranının en düşük olduğu ülkeler ise Yunanistan, Kıbrıs ve İsviçre’dir.[\[1\]](#)

OECD tarafından yayımlanan verilere göre, evlilik dışı doğum oranı 1970’li yıllarda ortalama %10’un altında seyrederken, söz konusu oran 1995’te %24’e, 2014’te ise %40,5’e yükselmiştir. OECD’nin verilerini yayımladığı ülkeler arasında, evlilik dışı en yüksek oranlara sahip olan ülkeler sırasıyla Şili, Kosta Rika ve İzlanda’dır. En düşük oranlara ise Kore, Japonya ve Türkiye sahiptir.[\[2\]](#)

ABD’de de tablo pek farklı değildir. 1975 yılında %14,3 olan evlilik dışı doğum oranı 2015 yılında %40,3’e yükselmiştir. Gençler arasında bu oran %90’lara kadar çıkarken, anne olma yaşının artması ile evlilik dışı doğan çocuk oranının düştüğü görülmektedir.[\[3\]](#)

Avrupa’da aile ortamından mahrum yetişen çocukların okulda daha başarısız oldukları araştırmalarla ortaya konmuş bir gerçektir. Ayrıca bu çocukların ruhsal sorunlar yaşama ve uyuşturucu madde bağımlısı olma olasılıkları da daha yüksektir. Bu tarz sorunlara sahip çocukların toplum içindeki oranının artması, söz konusu sorunları bireysel sorun olmaktan çıkarıp toplumsal bir soruna dönüştürecek ve bu da söz konusu toplumun geleceğini tehdit edecektir.

Bu tehlikenin farkında olan Batılı kurumlar, aile birliğinin ortadan kalkmaması adına çözüm yolları aramaktadır. Bu bağlamda aileyi teşvik edici yasalar çıkarılmasına rağmen, henüz bir başarı elde edilememiştir. Batı toplumlarında bu alandaki başarısızlık bir yana, eşcinsel evliliklerin önünün açılması ve uyuşturucu kullanımının yasal hale getirilmesi de toplumun yozlaşmasını hızlandırmaktadır.

Türkiye, diğer ülkelere kıyasla her ne kadar daha düşük evlilik dışı doğum oranına sahip olsa da bu konuda bazı tedbir almalı ve ilk olarak söz konusu oranın artmaması, sonrasında da en düşük seviyeye getirilmesi adına adımlar atmalıdır. Bu bağlamda, ilk olarak evlilik dışı çocuk sahibi olmanın normal olduğu ve evlenmeden önce beraber yaşamının doğal olduğu izlenimi veren ve toplumu fark ettirmeden dönüştüren televizyon dizilerine karşı adımlar atılmalıdır. Ayrıca, çocuklara ve gençlere eğitim yoluyla sözde “Batı medeniyetinin” değerleri yerine İslam medeniyeti değerlerinin doğru bir şekilde öğretilmesi için topluma etki edecek gerçekçi çalışmalar başlatılmalıdır.

[1] Eurostat veritabanı, <http://ec.europa.eu/eurostat/data/database> (22.08.2016).

[2] OECD, Family Database, “Share of births outside of marriage”,
https://www.oecd.org/els/family/SF_2_4_Share_births_outside_marriage.pdf (22.08.2017).

[3] CDC/National Center for Health Statistics, <https://www.cdc.gov/nchs/pressroom/sosmap/unmarried/unmarried.htm>
(21.08.2017).